

ת"פ 1140/10 - מדינת ישראל, משרד התמ"ת נגד ציון יקר, יקר הנדסה בע"מ

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 1140-10 מ.י. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נ' יקר ואח' בפני כב' השופט שמואל טננבוים, סגן נשיא

בעניין: מדינת ישראל, משרד התמ"ת

המאשימה

נגד

1. ציון יקר

2. יקר הנדסה בע"מ

הנאשמים

הכרעת דין

בתיק זה הוגש כתב אישום כנגד הנאשמים, בגין אי העברת סכום שנוכה לעובד - עבירה לפי סעיפים 25א ו- 25ב(ג) לחוק הגנת השכר, התשי"ח - 1958, בגין אי ניהול פנקס חופשה - עבירה לפי סעיפים 26 ו- 28(ב)(3) לחוק חופשה שנתית, התשי"א-1951, בגין אי תשלום פדיון חופשה - עבירה על סעיפים 10, 11 ו- 28(א)(2) לחוק חופשה שנתית ובגין אי תשלום שכר מינימום - עבירה על סעיפים 12-14 לחוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987. לנאשם 2 מיוחסת עבירה של הפרת חובת פיקוח נושא משרה בתאגיד.

עיקרי ההליך דנן

1. במועד הרלוונטי לכתב האישום הייתה הנאשמת 1 (להלן - הנאשמת) חברה בע"מ שעיקר עיסוקה בתחום הייעוץ ההנדסי.

2. נאשם מס' 2 (להלן - הנאשם) שימש בזמנים הרלוונטיים לאישום כמנהל הנאשמת והיה הבעלים בה.

3. על פי כתב האישום, ביום 12.7.09 במסגרת ביקורת שנערכה על ידי מפקחי המאשימה מר הרצל אלון ומר יוסי ריגלר, נמצא כי הנאשמת העסיקה את העובד נשוא כתב האישום מבלי שניהלה לגביו פנקס מאזן חופשה שנתית, בניגוד לחוק. עוד נמצא כי הנאשמת לא שילמה לעובד בלי צידוק מספיק ותוך זמן המתקבל על הדעת, דמי חופשה, פדיון חופשה או תמורת חופשה ואף לא שילמה לעובד שכר מינימום כקבוע בחוק בעבור חודש ינואר 2009. בנוסף, עלה כי הנאשמת לא העבירה סכומים שניתנה לעובד למי שלו מיועד הסכום תוך המועד הקבוע בדיון.

4. בדיון ההקראה שהתקיים ביום 8.6.14 הודיע הנאשם כי אינו מוכן להקראה. בנסיבות אלה ניתנה החלטת בית הדין לפיה יראו בדבריו של הנאשם כמי שכופר בעובדות כתב האישום.

5. ביום 2.2.12 העיד בפני כב' השופטת דגן העובד מר זהר מתנה בעדות מוקדמת ובמהלך עדותו הוגשו ראיות התביעה אשר סומנו ת/1- ת/17. בדיון שהתקיים ביום 14.12.14 העידו מפקח המאשימה מר הרצל אלון ועד המאשימה מר יהודה דרשן. הנאשם 2 בחר שלא להעיד. כמו כן לא הוגשו סיכומים מטעם הנאשמים.

לאחר לימוד טענות הצדדים, ולאחר בחינת העדויות והראיות שהובאו בהליך דן, הגעתי למסקנה, כי יש להרשיע את הנאשמים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום.

הכרעה

6. עבירה לפי חוק הגנת השכר - הנאשמת הואשמה באי העברת סכומים שנוכו משכרו של העובד לקרן פנסיה ולקרן השתלמות, ליעדם.

7. סעיף 25א(א) לחוק הגנת השכר, התשי"ח - 1958 קובע את החובה להעברת סכומים שנוכו מהשכר במועד:

"סכום שנוכה בהתאם לסעיף 25, יעבירו המעביד למי שלו מיועד הסכום בתוך 30 ימים מהיום שבו רואים כמולן את השכר שממנו נוכה, זולת אם נקבעה בחיקוק דרך אחרת".

8. המאשימה הגישה תלושי שכר ודו"ח ריכוז משכורות של העובד מהם עולה כי נוכו משכרו מדי חודש סכומים עבור ביטוח מנהלים במגדל וקרן השתלמות (ת/4, ת/5).

העובד נחקר ביום 15.2.09 על ידי מפקח המאשימה וטען כי בחודש מאי 2008 קיבל מכתב מחברת הביטוח כי עליו לשלם קנס על פיגור בתשלומים ואז התברר לו שהמעסיק לא העביר את הכספים שנוכו ממשכורתו לחברת הביטוח ולבית ההשקעות שמנהל את קרן ההשתלמות.

9. העובד הציג העתקי התכתבויות בינו לבין המעסיק בנדון (ת/9). כמו כן הוצג הסכם חתום בין העובד לבין הנאשמת בדבר פריסת חוב שנוצר בגין אי העברת הכספים ליעדם לתקופה שמינואר 2008 ועד אוגוסט 2008, כנדרש (ת/11).

10. על פי עדותו של העובד אשר לא נסתרה ומהסכם הפשרה שהוצג מיום 29.11.09, אליו הגיעו העובד והנאשמת במסגרת הליך משפטי (ת/15), רק בעקבות אותו הסכם פשרה הועברו הכספים לידי העובד.

לפיכך, אני מרשיע את הנאשמת בעבירה של אי העברת ניכויים שניכתה משכר העובד מר מתנה בניגוד לסעיף 25 לחוק הגנת השכר.

11. בכתב האישום טענה המאשימה בנוסף, לעבירה של הנאשם לפי סעיף 26 לחוק הגנת השכר שכותרתו "אחריות נושא משרה בתאגיד" ולשונו:

... "

(ב) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי סעיף 25 בידו התאגיד או בידו עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו - מחצית הקנס הקבוע לאותה עבירה.

(ג) נעברה עבירה לפי סעיף 25 בידו תאגיד או בידו עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה.

(ד) בסעיף זה, "נושא משרה" - מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או בעל תפקיד אחר האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

הנאשם בחר שלא להעיד בפניו ושלא לחקור את עדי התביעה בחקירה נגדית. לפיכך הנני מרשיע את הנאשם בעבירה על פי סעיפים אלו.

12. עברה על פי חוק שכר מינימום - העובד העיד כי עבד בפועל עד ליום 9.1.09 כאשר בימים 11-13.1.09 שהה בחופשת מחלה (אישור מחלה לימים אלו הוגש וסומן (ת/3). כמו כן הגיש דו"ח נוכחות לחודש ינואר 2009 (ת/2). לטענת העובד שכרו האחרון שולם בגין חודש 12/08 והוא לא קיבל שכר בעבור ימי עבודתו בחודש ינואר 2009. הוצג בפניי מכתב פיטורים מיום 13.1.09 (ת/3).

בחקירתו על ידי מפקח המאשימה (ת/19), טען הנאשם כי העובד עבד בחברה הנאשמת עד סוף דצמבר 2008 ודחה את דו"ח רישום השעות שהגיש העובד לחודש ינואר 2009 ואשר הוצג בפניו, אלא שבהמשך התגלו סתירות בעדותו.

הנאשם נשאל על ידי החוקר מדוע אם לטענתו העובד לא עבד בחודש ינואר 2009, נשלח אליו מכתב הפיטורים רק ביום 13.1.09, על כך השיב כי בתחילת חודש ינואר הודיע העובד כי הוא חולה ולאחר כמה ימים הודיע שוב שהוא חולה ולכן לא יגיע לעבודה מספר ימים ובעקבות זאת שלח לעובד מייל בתאריך 11.1.09 בו הוא מבקש ממנו לחזור לעבודה.

בעקבות תשובה זו נשאל הנאשם מדוע לכאורה ביקש מהעובד כי יחזור לעבודה אם היה בכוונתו לפטר. הנאשם השיב כי במועד בו נשלח המייל עדיין לא החליט לפטר את העובד.

13. הנאשם לא הביא כל הוכחה לגרסתו לפיה העובד היה חולה בימים הראשונים לחודש ינואר בעוד שהעובד הציג אישורי מחלה לימים 11-13.1.09 בלבד. כמו כן כאשר התבקש הנאשם לציין את שמות החברות הלקוחות שלכאורה עולה מדו"ח רישום השעות כי העובד עבד מולם בחודש ינואר 2009, הזכיר הנאשם את חברת טקמר מרח' הצורף 5 חולון.

ואכן בחקירתו של מר יהודה דרשן עובד חברת טקמר (ת/21) אישר העד, כי הנאשמת סיפקה שירותי ייעוץ לחברה בחודש ינואר 2009 ואף המציא חשבונית בגין תשלום עבור מתן שירותים בחודש זה (צי/1). האמור תומך בגרסת העובד לעניין עבודתו בחודש ינואר 2009.

משלא שולם לעובד כל שכר בגין עבודתו בחודש זה, הנני מרשיע את הנאשמים בעבירות לפי סעיפים 14, 15 לחוק שכר מינימום.

14. עבירות על פי חוק חופשה שנתית - מתלוש השכר האחרון שהונפק לעובד לחודש 12/08 עולה כי לזכות העובד עמדה יתרת חופשה של 13.25 ימים. הוכח כי פדיון החופשה לא הועבר לידי, ללא צידוק מספיק אלא במסגרת הסכם הפשרה אליו הגיעו הצדדים במסגרת הליך משפטי שניהלו (ת/15). לפיכך הנני מרשיע את הנאשמת בעברה של אי העברת פדיון חופשה, סעיפים 10, 11 ו- 28(א)(2) לחוק חופשה שנתית ואת הנאשם בעברה לפי סעיף 29 לחוק.

15. בתקנות חופשה שנתית (פנקס חופשה), התשי"ז-1957, נקבע אלו פרטים יש לכלול בפנקס חופשה. להלן תקנה 1 הרלוונטית לעניינו:

"1. בפנקס החופשה יירשמו, לגבי כל עובד הזכאי לחופשה שנתית או לפדיון

חופשה פרטים אלה:

- (1) **השם, שם האב ושם המשפחה;**
- (2) **מספר הזהות;**
- (3) **תאריך התחלת העבודה;**
- (4) **מועד החופשה שניתנה;**
- (5) **דמי החופשה ששולמו ותאריך התשלום;**
- (6) **תאריך בו חדל העובד לעבוד;**
- (7) **פדיון החופשה ששולם ותאריך התשלום.**

2. הוראות תקנה 1 לא יחולו על מעביד שחייב לנהל פנקס חופשה והמנהל

כרטיסיה או רישום סדיר אחר, שאושר על ידי מפקח עבודה אזורי ושבהם

רשומים הפרטים האמורים בתקנה 1."

הוכח כי הנאשמת לא פעלה בהתאם להוראות חוק חופשה שנתית והתקנות על פיו ולא רשמה וניהלה פנקס חופשה שנתית ביחס לעובד שפרטיו מופיעים בכתב האישום. בחקירתו על ידי מפקח המאשימה טען הנאשם כי

הוא מנהל רישום ממוחשב בהתאם להוראות התקנה שלעיל, אלא שרישום כזה לא הוצג. הנאשמים לא הציגו כל מסמך מטעמם אשר נטען כי הוא מהווה פנקס חופשות כדין. די בכך בכדי לבסס את האישום כנגד הנאשמת בדבר אי - ניהול פנקס חופשות כנדרש בדיון.

הנאשם המשמש כמנכ"ל ובעליה של הנאשמת לא סתר את החזקות הקבועות בחוק בגין אחריותו למחדליה של הנאשמת ועל כן הנני מרשיעו באחריותו כנושא משרה גם בגין עבירה זו.

סיכום

16. לפיכך החלטתי להרשיע את הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

נקבע לטיעונים לעונש ליום 6.9.15 בשעה 09:00.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ה , 15 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

הכרעת הדין תשלח לצדדים בדואר.